

Paul Auster: «Els artistes no en tenim prou amb aquest món»

El novel·lista diu a Barcelona que no creu en el destí «perquè voldria dir que tot està escrit»

L'escriptor nord-americà Paul Auster (http://www.catorze.cat/autor/Paul_Auster) (Nova Jersey, 1947) ha visitat Barcelona per presentar la seva novel·la 4 3 2 1 (<http://www.catorze.cat/noticia/7274>) a la Setmana del Llibre en Català (<http://www.lasetmana.cat/>). Fem un recull de 14 de les reflexions que hi ha compartit.

Foto: ACN

1. Escric perquè no puc deixar de fer-ho.
2. Vaig començar a escriure als nou anys. Escrivia petits poemes. Em feia sentir més connectat amb el món que m'envoltava.
3. Tots els artistes som persones ferides. No en tenim prou amb aquest món i per això en construïm d'altres.
4. No crec en el destí perquè voldria dir que està tot escrit. La nostra vida és plena d'accidents i imprevistos que la fan canviar de rumb.
5. Dins la prosa hi ha un ritme, un ball, i és qüestió d'anar-lo seguint.

6. L'Amèrica dels seixanta prometia més que l'actual.
7. Sense una premsa lliure és impossible tenir democràcia. El món necessita els periodistes. Són la primera línia de defensa contra l'horror.
8. Normalment no començo un llibre amb una idea. Aquesta vegada, sí.
9. No decideixes néixer, et trobes en un món que s'amplia i on no controles res.
10. Estic vuit hores per escriure una pàgina. Seria un miracle que n'escrivís dues al dia.
11. En aquesta novel·la hi he treballat moltíssim. Al final estava esgotat. Quan vaig escriure l'última frase, em vaig aixecar i em vaig marejar, estava a punt de caure.
12. Per què hem nascut rics i no pobres? Què hagués passat si haguéssim nascut en una ciutat en què hi hagués una guerra? O si no haguéssim conegut la persona amb qui ens vam casar?
13. Cada persona és el resultat d'una història.
14. Mai vaig imaginar que seria escriptor. Si no m'hagués dedicat a la literatura, hauria volgut ser músic. Crec que deu ser la forma més gloriosa de passar per la vida.